

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Saša - Sun s.r.o.**, sídlem Tovární 629, Chomutov, zastoupená Mgr. Radkem Salajkou, LL.M., advokátem, sídlem Hlubočepská 1156/38b, Praha 5, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava, týkající se žaloby proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 8. 2. 2022, č. j. 13917-153/2010-ERU, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 6. 2022, č. j. 30 A 41/2022 - 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrátí** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Radka Salajky, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla žalobou ze dne 11. 4. 2022 rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu označené v záhlaví tohoto usnesení. Krajský soud v Brně řízení o žalobě zastavil usnesením ze dne 30. 5. 2022, č. j. 30 A 41/2022 - 62, pro včasné nezaplacení soudního poplatku.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka dne 3. 6. 2022 uhradila na účet krajského soudu částku 3 000 Kč jako soudní poplatek za podanou žalobu, krajský soud usnesením označeným v záhlaví tohoto usnesení (napadeným kasační stížností) rozhodl o jeho vrácení stěžovatelce. Krajský soud vrácení soudního poplatku odůvodnil § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého *soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen*. Dle krajského soudu stěžovatelka uhradila soudní poplatek v době, kdy k tomu již nebyla povinna, neboť řízení o žalobě bylo pravomocně zastaveno.

[3] Stěžovatelka napadla usnesení krajského soudu, kterým jí byl vrácen zaplacený soudní poplatek, kasační stížností, v níž upozornila na skutečnost, že kasační stížností napadla také usnesení krajského soudu ze dne 30. 5. 2022, č. j. 30 A 41/2022 - 62, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě. Stěžovatelka nesouhlasí se zastavením řízení pro nezaplacení soudního poplatku, a proto odmítá také vrácení soudního poplatku napadeným usnesením. V kasační stížnosti stěžovatelka dále uplatnila argumentaci zpochybňující především zákonnost zastavení řízení o žalobě ze strany krajského soudu.

[4] Žalovaný v podaném vyjádření poukázal na skutečnost, že kasační stížnost směřující proti usnesení o vrácení soudního poplatku je nepřipustná. Nejvyšší správní soud by ji proto měl odmítnout.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[6] Podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.*

[7] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 18. 7. 2007, č. j. 9 Afs 45/2007 - 91, na něž v podaném vyjádření odkázal též žalovaný, dospěl k závěru, že rozhodování krajských soudů o vrácení soudního poplatku je rozhodováním o nákladech řízení. Kasační stížnost směřující proti usnesení o vrácení soudního poplatku je proto nepřipustná: *„Jakkoli je soudní poplatek specifickým institutem, svou povahou spíše fiskálním, v soudním řízení plní funkci blízkou podmínkám řízení a rozhodování o něm zákon svěřuje, jak již bylo výše řečeno, do pravomoci soudů v rámci rozhodování o nákladech řízení. Ustanovení § 57 odst. 1 s. ř. s. totiž jednoznačně soudní poplatky do nákladů řízení zahrnuje. Rozhodnutí o vrácení soudního poplatku navíc žádným způsobem nezasahuje do práv účastníka řízení tak, aby mohl být dán některý ze zákonem stanovených důvodů pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.“*

[8] Nejvyšší správní soud současně doplňuje, že napadené usnesení o vrácení soudního poplatku je možno považovat taktéž za rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., podobně jako např. usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2005, č. j. 2 As 2/2005 - 37, nebo ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47), proti kterému rovněž není kasační stížnost přípustná.

[9] Většina argumentace, kterou stěžovatelka v kasační stížnosti uplatnila, pak směřuje spíše proti usnesení krajského soudu, kterým bylo řízení zastaveno pro včasné nezaplacení soudního poplatku. Rozhodnutí o vrácení poplatku tak stěžovatelka napadá toliko jako procesní důsledek usnesení o zastavení řízení, které mu předcházelo. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka napadla usnesení o zastavení řízení o žalobě samostatnou kasační stížností, bude jí soudní ochrana poskytnuta v řízení vedeném pod sp. zn. 8 As 145/2022, a tedy nedochází k odmítnutí přístupu k soudu. Dojde-li v řízení vedeném pod sp. zn. 8 As 145/2022 ke zrušení usnesení krajského soudu o zastavení řízení o žalobě, nic nebrání tomu, aby stěžovatelka byla v dalším řízení krajským soudem opětovně vyzvána k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

pokračování

[10] Ani nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je kasační stížnost přípustná, nemůže založit její přípustnost (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 104 odst. 2 s. ř. s. [ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.] jako nepřipustnou.

[12] Výrok usnesení o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení již zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč dle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Zaplacený soudní poplatek bude vyplacen k rukám zástupce stěžovatelky ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu